"న శ్రేయో నియమం వినా"

ఎట్టి విద్యలు జగతిని ఎరుగనట్టి
పక్షిజాతులు మృగములు పరమమైన
నియమమును గూడి జీవింప నేర్చియుండ
తెలివి కల్గిన నరునకు ఈ తెలివి లేదె.

ప్రేమస్వరూపులారా!

క్రమశిక్షణ అనేది ప్రతి జీవికి ఒక ప్రధానమైన ప్రాణము. అందులో మానవునికి క్రమశిక్షణ వెన్నెముక వంటిది. క్రమశిక్షణ లేకుండిన మానవ జీవితమే నిర్మూల మవుతుంది. క్రమశిక్షణ అనగా చక్కని నియమమును అనుసరించటము. ఎట్టి నియమములు లేకుండా మానవత్వము నిలుచుటకు వీలుకాదు 'నశ్రేయో నియమం వినా' నియమము లేకపోతే శ్రేయస్సు లేదు. ఈ క్రమశిక్షణ గ్రంథములలో చదివేది కాదు. లేక అధ్యాపకులచేత బోధింపబడేటువంటిది కాదు. నిత్యజీవితములో క్రమబద్ధంగా తన కర్తవ్యములో ఈ క్రమశిక్షణ అలవరచుకోవాలి. తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండునంతవరకు ఎల్లవేళల ఈ క్రమశిక్షణ అత్యవసరము.

క్రమశిక్షణ జీవితమునకు ప్రధానమైన లక్షణము

ప్రతి సమాజమునకు, ప్రతి సంఘమునకు, రాజకీయమునకు చాలా అవసరము. ఈ క్రమశిక్షణే లేకుండిన సమాజమే కాదు. ఈ క్రమశిక్షణే లేకుండిన అది ఒక రాజకీయమే కాదు. క్రమశిక్షణే లేకుండిన అది ఒక సంఘమే కాదు. క్రమశిక్షణ లేకుండిన అది జాతియే కాదు. వ్యక్తికి వ్యక్తికి మధ్య, వ్యక్తికి సమాజమునకు మధ్య, సమాజమునకు సమాజమునకు మధ్య ఈ క్రమశిక్షణ ఏకత్వాన్ని అందిస్తుంది. కనుక క్రమశిక్షణ జీవితమునకు ప్రధానమైన లక్షణము.

ఆటలందు, పాటలందు, మాటలందు ఈ క్రమశిక్షణ అత్యవసరం. క్రమశిక్షణ తప్పక పాటించాలి. భజన చేస్తున్నారు. భజన చేసే సమయంలో కోరస్ చేసే కొంతమంది ఉన్నప్పటికి,

sri sathyasai vahini amrutam

ఒకేస్థాయిలో అందరు దానిని అనుసరించాలి. ఒక్కొక్క కంఠము ఒకవైపున, ఒక్కొక్క శృతి ఒకవైపున పోయినప్పుడు ఇది వినుటకే ఇంపుగా ఉండదు. కనుకనే పాటలందు కోరస్ అనేది క్రమశిక్షణ. ఇంక ఆటలందు. ఈ ఆటలాడే సమయంలో దీనికి యజమానిగా ఉన్నవాడు కొన్ని నియమములను పాటించాలని ప్రబోధిస్తాడు. ఈ ఎంపైర్ చెప్పినది ప్రతి ఒక్కరు తు.చ. తప్పకుండా అనుసరించాలి. ఒక్కొక్క సమయంలో మైమరచి ఆనందముతో ఈ ఆటలలో పాల్గొని ఆడుతుంటారు. కానీ ఆనందములో మీ దోషం మీకు కన్పించదు కాని గమనిస్తున్న ఎంపైర్ దీనిని చూచి తక్షణమే విజిల్ ఊదుతాడు. వెంటనే అందరు నిలచిపోవాలి. ఈ విజిల్ ఊదిన తక్షణమే ఎవరికి వారు ఏవిధమైన చర్య తీసుకొనకుండా స్తంభించి నిలచిపోవాలి. ఈ విజిల్ కేర్ చేయక ఆటలాడిన వాడు క్రమశిక్షణ ఉల్లంఘించినవాడే! కనుక ఈనాడు లోకములో ఆటలందు, మాటలందు, పాటలందు ఈ క్రమశిక్షణ లోపించడం చేతనే జీవితము ఒక భయంకరమైన జీవితంగా రూపొందుతున్నది.

మానవత్వములో క్రమశిక్షణ చాలా అవసరమైనది. కొంతమంది కొన్ని దినములు అధికారం చేజిక్కించుకుంటారు. ఒక వ్యాపారమునందుగానీ, వ్యవసాయమునందు గానీ ఇంకే విధమైన వృత్తిలో గాని ఒక విధమైన క్రమశిక్షణ అత్యవసరము. నేను అధికారిని కదాయని, తన చేతిలో పెన్ను ఉందని ఇష్టం వచ్చినట్లుగా వ్రాయకూడదు. నాలుకకు ఎముక లేదు కదాయని ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడకూడదు. కనుక ఈ మాటలు, వ్రాతలు కూడా తగిన పరిమితములో ఉండాలి. మానవుడు ఏ మాట మాట్లాడవలెనన్నా ఇది సరైనదా కాదా అని విచారణ చేసి మాటలు మాట్లాడాలి. ఈ వ్రాత, కోతలందు ఇష్టము వచ్చినట్లుగా వ్రాయకూడదు. ఈ వ్రాత భవిష్యత్తులో ఏవిధమైన ముప్పును తెస్తుందో. కనుకనే మొట్టమొదట యోచించుకొని యీ వ్రాతను మనం ప్రయోగించాలి. అధికారము మనం ఏవిధంగా కాపాడుకోవాలంటే క్రమశిక్షణ వల్లనే కాపాడుకోవాలి. క్రమ శిక్షణ సరిగా ఉన్నప్పుడు ఇంకొక రక్షణ మనకు అవసరం లేదు. మన క్రమశిక్షణే మనలను కాపాడుతుంది. నడకయందుగానీ, కూర్చోవడంయందుగానీ, నవ్వటముయందుగానీ ఒక విధమైన క్రమశిక్షణ ఉండాలి. కొంతమంది నడుస్తుంటారు. నలభై అడుగులు వెడల్పు ఉన్న రోడ్డుకూడా వారికి నడవటానికి చాలదు. అటు ఇటు, ఇష్టము వచ్చినట్లుగా నడుస్తుంటారు. ట్రాఫిక్‌కి ఏవిధమైన అభ్యంతరము

srisathyasaivachanamrutam

లేకుండా ఫుట్‌పాత్‌పై మాత్రమే నడుస్తూ పోవాలి. ఆ విధముగా కాక రోడ్డు ఉంది కదాయని ఇష్టం వచ్చినట్లు నడుస్తే క్రమశిక్షణ ఉల్లంఘించిన వారమే కాకుండా ఇతరులకు కూడా కొంచెం చెడుపు కలిగించిన వారమవుతాము. ఎవరికి ఏవిధమైన నొప్పిని కలిగించకుండా చూసుకోవాలి. కనుకనే help ever, hurt never అన్నారు. పరులకు ఉపకారం చేసే మార్గములో మనం క్రమశిక్షణను అనుసరించాలి. కనుకనే start early, drive slowly, reach safely. అని చెప్పారు.

లేత వయస్సునుండే క్రమశిక్షణ అవసరం

లేత వయస్సునుండే క్రమశిక్షణ అవసరం. ఇది పిల్లలకు మాత్రమే కాదు అధికారులకు కూడా, అధ్యాపకులకు కూడా, పౌరులకు కూడా ఈ క్రమశిక్షణ అత్యవసరము. పెద్దలను చూచినప్పుడు ఏవిధంగా మనం గౌరవించాలి. ఎవరి ముందు ఏవిధముగా మనం కూర్చోవాలి. ఈ విధమైన చిన్నచిన్న విషయములందు కూడా మనం క్రమశిక్షణ చక్కగా పాటించాలి. చాలామంది చిన్న పిల్లలు కూర్చుంటారు. ఒక విధమైన Arrow మాదిరి. ఈ విధంగా కూర్చోకూడదు. చక్కగా కూర్చోవాలి. ఎందుకంటే spinal column straight గా ఉన్నప్పుడే మన thought direct గా బుద్ధికి పోయి చేరుతుంది. అతి స్వల్పకాలములోనే మనము ఏకాగ్రతను పొందగలము. spinal column లో 33 రింగులున్నాయి. ఇందులో 9,12 మధ్య ఉంటుంది, సుషుమ్ననాడి. అక్కడ సక్రమమైన రీతిగా ఉంటే కుండలినీ శక్తి సహస్రార పద్మమునకు స్ట్రైట్‌గా పోయి చేరుతుంది. చాలామంది మూలాధార స్థానంలో కుండలిని అనే సర్పము ఉంటుందని క్రమక్రమేణా అది పైకి వెడుతూ సహస్రార చక్రమును చేరుతుందని యోగాభ్యాసం తెలిసినవారు ఈ విధమైన మాటలతో చెబుతారు. ఈ కుండలిని శక్తి మూలాధార స్థానములో ఎప్పుడు ఉంటుంది? చాలామంది ప్రాణాయామము చేస్తుంటారు. ఈ ప్రాణాయామ సమయమందు గాలిని నిలబెట్టి కుండలిని చేస్తుంటారు. గాలి నిలిచిపోవటంచేత, ఈ మూలాధార చక్రమునకు గాలి లేకపోవటంచేత, అది గాలి నిమిత్తం పైకి పోతుంది. ఇది ఒక సర్పము కాదు. ఇది కేవలం గాలి. అది ఈ 33 రంధ్రముల ద్వారా క్రమక్రమేణా పెరుగుతూ వస్తుంది. మనము ఈ కుండలినీ శక్తి తెలుసుకోవాలంటే మన యొక్క వెన్నెముకను స్ట్రైట్‌గా పెట్టుకోవాలి.

sri sathyasaivachanamrutam

అందుకోసమే యోగాభ్యాసము చేసేవారు స్ట్రైట్‌గా కూర్చుంటారు. అది చాలా మంచిది. జ్ఞాపకశక్తిని అందిస్తుంది. ప్రశాంతతను కలిగిస్తుంది. కనుక మనం కూర్చోటం కూడా క్రమశిక్షణే.

ఈ క్రమశిక్షణ మనకు సక్రమంగా జరగాలంటే దీనికి కొన్ని విధములైన పరిశుద్ధతలుంటున్నాయి. మొట్టమొదట మన దేహమును పరిశుద్ధము చేసుకోవాలి. ఏమిటి ఈ పరిశుద్ధము? నీటితో, సబ్బుతో యింకే విధమైన మెటీరియల్‌తో కాదు దీనిని పరిశుద్ధము చేసుకోటం. దేహము పరిశుద్ధము కావాలంటే సత్కర్మలలో ప్రవేశించాలి. సత్కర్మల వలనే దేహము పరిశుద్ధమవుతుంది. కర్మ వలనే చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. మన thoughts వలన మన మనస్సు పరిశుద్ధం చేసుకోవాలి. దేహములోనున్న మొట్టమొదటి శబ్దం ఏమిటి? అహం అహం. నేను నేను అనేది. నేను ఎక్కడ పుట్టింది? ఈ అహం ఆత్మనుండియే పుట్టింది. ఈ అహం నుండి మైండ్ పుడుతూ వచ్చింది. మైండు నుంచి వాక్కు పుడుతూ వచ్చింది. అహం ఆత్మయొక్క కుమారుడు. అహంకు మైండ్ పుట్టింది. మైండ్ ఆత్మకు గ్రాండ్‌సన్. మైండు నుండి వాక్కు పుట్టింది. వాక్కు ఆత్మకు గ్రాండ్ సన్. ఇవన్నీ ఆత్మకు సంబంధించిన కుటుంబమే. ఆత్మ ఎంత పరిశుద్ధమైనదో మైండ్ అంత పరిశుద్ధము కావాలి. మైండ్ ఎంత పరిశుద్ధమైనదో అహం అనే దేహాత్మ అంత పరిశుద్ధం కావాలి. కనుక ఆత్మసంబంధమైన ఈ కుటుంబమంతా పరిశుద్ధమైన భావాలు రావాలి. ఒక్కొక్క సమయంలో ఇచ్చిన మాట తప్పుతాము ఇచ్చినమాట తప్పుట కంటె మరొక పాపము లేదు. బలిచక్రవర్తి చెప్పాడు. 'పలికి బొంకుట కంటె పాపమున్నె' పలికి బొంకుటకంటె మరొక పాపము లేదు. వాక్కు మనం పవిత్రంగా కాపాడుకోవాలి.

క్రమశిక్షణను సక్రమంగా పాటిస్తే దైవసాక్షాత్కారము కలుగుతుంది

షిరిడీలో ఉండినప్పుడు అనేకమంది భక్తులు షిరిడీ వచ్చేవారు. అక్కడ తర్కడ్ అని ఒక సిరస్తదారు ఉండేవాడు. అతనికి భార్య, పదహారు సంవత్సరముల కుమారుడు ఉండేవాడు. భార్య, కుమారునికి బాబా అంటే చాలా విశ్వాసము. వీరికి ఏవిధమైన అడ్డు చెప్పేవాడు కాదు తర్కడ్. ఒక దినము మేము షిరిడీ వెళ్లాలి అన్నారు భార్య, కుమారుడు. తప్పక వెళ్ళమన్నాడు. ఇతను బ్రహ్మ సమాజమువాడు. ఇతనికి ఏ క్షేత్రానికి పోవుటకు ఇష్టము లేదు. భార్య ప్రార్థించినా ఇతను షిరిడీ పోలేదు. అది కూడా బలహీనతే. ఎందుకంటే ఏ సమాజమైతే మనకేమి,

srisathyasaivachanamrutam

సర్వేశ్వరుడు ఒక్కడే అని గుర్తించాలి. కొంతమంది ఈ కులమతములను తీసుకొని వంకర మార్గము ప్రవేశిస్తుంటారు. ఈ బ్రహ్మ సమాజమువాడైన తర్కడ్ 'నేను రాను, మీరు వెళ్లండి', అన్నాడు. ఆ పదహారు సంవత్సరముల కుమారుడు చెప్పాడు 'నాన్నా నేను వెళ్ళను'. 'ఎందుకోసం వెళ్ళవు'? అని అడిగాడు తండ్రి. 'నేను నిత్యపూజలో తెల్లవారి మొదలు రాత్రి వరకు క్రమశిక్షణ పాటిస్తున్నాను. ఖండ చక్కెర నైవేద్యము పెడుతున్నాను. ఇది బాబా స్వీకరించాడనే విశ్వాసముతో తిరిగి అతని ప్రసాదముగా స్వీకరిస్తున్నాను. ఈ పద్ధతిని నేను వదలటం ఇష్టంలేదు. కనుక నేను షిరిడీ వెళ్లను' అన్నాడు. కుమారునిపై తండ్రికి ప్రేమ ఎక్కువ. కుమారుని కష్టపెట్టడం ఇష్టము లేక తండ్రి చెప్పాడు "బాబూ ఆ పని నేను చేస్తాను. నీవు వెళ్ళు" అన్నాడు. 'నిజంగా చేస్తావా', అని కుమారుడు గట్టిగా అడిగాడు. 'బాబాకు నీవు పూజ చేస్తావా నేను చెప్పినట్లుగా. బాబాకు నైవేద్యం పెడతావా? ఆ నైవేద్యము స్వీకరిస్తావా? మాట ఇయ్యి. నేను షిరిడీ పోతాను; లేకపోతే పోను" అన్నాడు. ఈ పిల్లవాని పట్టుదల చూచి తండ్రి మనసు కరిగింది. ఇంత క్రమశిక్షణ పాటించేవాడు ఎంత ఉత్తముడు! ఇంత వయస్సు వచ్చినా నాకు ఈ క్రమశిక్షణ లేదు కదా! అని విచారం చేశాడు. కుమారునికి నేను చేస్తానని మాట ఇచ్చాడు. కుమారుడు, తల్లి వెళ్లారు. కుమారునికి మాట ఇచ్చిన ప్రకారము పూజ సక్రమంగా చేశాడు తండ్రి. కుమారుడు చేసినట్లు ఖండ చక్కెర అక్కడే పెట్టటము తిరిగి భోజనము చేసే సమయములో ప్రసాదము భుజించటము ఈ విధముగా జరుగుతూ వచ్చింది. మూడవదినము గురువారము వచ్చింది. కోర్టులో అవసరమైన పని పడింది. స్నానం చేసి పూజ చేశాడు, టిఫిన్ తిన్నాడు. తన డ్రస్సు వేసుకొని ఆఫీసుకు వెళ్లాడు, తిరిగి భోజనమునకు వచ్చాడు. భోజనమునకు కూర్చున్న తరువాత వంటవానిని ప్రసాదము తీసుకురమ్మన్నాడు. వంటవాడు చెప్పాడు, 'మీరు అవసరంగా పోతూ ప్రసాదము నివేదన చేయలేదు' అని. చాలా బాధ పడ్డాడు. కుమారునకు ఇచ్చిన మాట తప్పినాను కదా! బాబాకు నైవేద్యము పెట్టలేదని బాధ కాదు. కుమారునకు ఇచ్చిన వాగ్దానము తప్పినాను అదే బాధ. రెండవ దినము తర్కడ్ భార్య, కుమారుడు బాబాకు నమస్కారం చేయటానికి వచ్చారు. 'బాబూ నేను నిన్న బాంద్రాకి పోయాను. కానీ అక్కడ నాకెవరు భోజనం పెట్టలేదు. నిత్యము నీవు ఇస్తున్న ఖండ చక్కెర నాకు చిక్కలేదు. చాలా ఆకలిగా తిరిగివచ్చాను. ఇప్పుడేమైనా ఇస్తే చాలు" అని ఆ పిల్లవానిని అడిగాడు బాబా. ఆ పిల్లవానికి షాక్ మాదిరి అయింది. ఇంటికి

sri sathyasai vahini amrutam

వెళ్లి తల్లి ఒడిలో ఏడుస్తూ కూర్చున్నాడు. తండ్రి మాట ఇచ్చాడు కానీ నైవేద్యము పెట్టలేదు. కనుకనే బాబా నిరాశగా వచ్చాడు. 'అమ్మ! నేను ఇక్కడ ఉండను. నా క్రమశిక్షణ నేను తప్పను. నేను తిరిగి బాంద్రా వెడతాను', అనేటప్పటికి బాబా చెప్పి పంపించాడు. ఎవరితో చెప్పి పంపించాడు? జోగ్ అనే అతనితో. బాబా దగ్గర జోగ్ ఎప్పుడూ ఉండేవాడు. పిల్లవానికి చెప్పి పంపాడు: 'నీవు ఇప్పుడు పోనక్కరలేదు. నీ తండ్రి మాట తప్పాడు గానీ నీవు మాట తప్పలేదు. కాబట్టి నా అనుగ్రహం దండిగా ఉంది. నీవు వెళ్లనక్కరలేదు. ఎంతకాలము నీకు ఇష్టమో అంతకాలము ఉండు.'

కానీ అంతకాలం కొంత నిరాశగా, అసంతృప్తిగా కాలం గడుపుతూ వచ్చాడు. పది దినములైన తరువాత ఇక్కడికి వచ్చాడు. పిల్లవాడు వచ్చిన వెంటనే, తండ్రి పిల్లవాని దగ్గరపోయి 'Execuse me అన్నాడు. నీవు చిన్నవాడవు. నేను పెద్దవాడను. కానీ నిన్ను క్షమాపణ వేడుకొంటున్నాను.' అప్పుడు పిల్లవాడు చెప్పాడు: 'క్షమాపణ నాకు కాదు, బాబాకు చెప్పు'మన్నాడు. 'ఏ సమాజములో ఉండినప్పటికి, ఏవిధమైన కల్చరు నీకుండినప్పటికి మాట మాత్రం ఒక్కటే. నీది బ్రహ్మ సమాజం కావచ్చు. ఆర్యసమాజం కావచ్చు. ఏ సమాజమైనా మాట ఒక్కటే. సత్యం ఒక్కటే. సత్యాన్ని పాటించటం నీకు చాలా అవసరం. నీవు కోర్టుకు వెళ్ళి న్యాయాధిపతిగా వాదిస్తున్నావు. నీలో సత్యమే లేకపోతే ఎన్ని కుటుంబాలు వ్యర్థమైపోతాయి. నీవు law చదివావు. మను చక్రవర్తి ఎంతో పవిత్రమైన ధర్మాన్ని ప్రబోధిస్తూ వచ్చాడు. కనుక ఈ సత్యాన్ని నీవు పాటించకపోతే నీ Law అంతా వ్యర్థము', అన్నాడు. ఆ విధంగా మనం సక్రమంగా పాటిస్తున్నప్పుడు దైవత్వము మనకు సాక్షాత్కరిస్తుంది.

క్రమశిక్షణ లేకపోవటము అనారోగ్యమునకు మూలకారణము

మొట్టమొదట మన దేహమును సత్కర్మల చేత పరిశుద్ధము గావించుకోవాలి. మొట్టమొదట Discipline తెల్లవారి లేచి కాలకృత్యములు తీర్చుకొని రాత్రి పరుండినంతవరకు నిత్యము ఆచరించే క్రమశిక్షణ చక్కగా ఆచరించాలి.

నిద్దురనుండి లేచి మరి నిద్దుర పోయెడు దాది పొట్టకై
హద్దుపద్దులేక వ్యయమందగ జేయుచు జీవితంబు నీ

sri sathyasaivachanamrutam

విద్దెల ధారపోసి అరవింద దళాక్షుని విస్మరించి నీవే
పెద్ద సుఖంబు నొందితివొ ప్రీతిగ యోచన చేయు మానవా?

పొట్టకు కూడా ఒక Dicipline ఉండాలి. ఎంతవరకు పడుతుందో అంతవరకు తీసుకోవాలి. మితిమీరి తింటే అది ఒక అజీర్ణరోగంగా బయలుదేరుతుంది. ఈ జిహ్వాగ్ని యొక్క ఆజ్ఞను కూడా మనం పరిపాలించటం లేదు. మనం ప్రార్థన చేసి తీసుకుంటున్నాము.

బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మహవిః బ్రహ్మాగ్నౌ బ్రహ్మణాహుతం
బ్రహ్మైవ తేన గన్తవ్యం బ్రహ్మ కర్మసమాధినా.

'బ్రహ్మార్పణ'మని అర్పణం చేస్తే 'అహం వైశ్వానరో భూత్వా' అని జవాబు వస్తున్నది. నేను వైశ్వానరుడుగా నీలో ఉంటున్నాను. నాకు ఎంత కావలెనో అంతే అందించు. ఎక్కువ తీసుకుంటాం రుచిగా ఉందని. అప్పుడు వైశ్వానరుడు జాగ్రత్త పడతాడు. ఇంక పంపవద్దు లోపలకు, కానీ ఈ మాటలు ఏమాత్రం వినడు, చక్కని పాయసము చక్కని గారెలు చిక్కుతుందాయని తిరిగి వేస్తూనే ఉంటాడు. కానీ కడపటికి తాను అలసిపోతాడు. ఆయాసముతో కొంత బాధపడతాడు. కనుకనే మన ఆహారమందు క్రమశిక్షణ లేకపోతే అనారోగ్యము రూపొందుతుంది. క్రమశిక్షణ లేకపోవటము అనారోగ్యమునకు మూలకారణము. దేహములో సర్వవ్యాధులకు మూలకారణము కడుపు. కడుపులో ఏవిధమైన చెడుపు జరిగినా శరీరములో అన్ని రోగములు బయలు దేరుతున్నాయి. కనుక మూడు భాగములు ఆహారము పెట్టుకొని ఒక భాగము ఖాళీ పెట్టాలి. ఈ విధముగా జరిగినప్పుడే క్రమశిక్షణ ఉంటుంది. నిత్యము క్రమశిక్షణ అనుసరించాలి. తెల్లవారి మొదలు రాత్రి పరుండినంతవరకు ఏమేమి చేస్తున్నామో అవన్నీ క్రమశిక్షణతో చేయాలి. కూర్చోవటం, నడవటం, త్రాగటం, తినటం అన్నీ క్రమశిక్షణలో ఉండాలి. అప్పుడే జీవితము ఒక క్రమమైన పద్ధతిలో ఉంటుంది.

నమస్కారము యొక్క అంతరార్థము

ఈ క్రమశిక్షణయే నిజమైన కర్మయోగము. ఈ కర్మయోగమే కర్మ సుకౌశలాన్ని అందిస్తుంది. మానవుడు కర్మాధికారి. కర్మాధికారులుగా మనం ఉండాలి. ఎలాంటి కర్మగా ఉండాలి. పరిమితమైన కర్మగా ఉంటుండాలి. భగవదాజ్ఞ శిరసావహించాలి. పూట పూటకు

sri sathyasai vachanamrutam

ఏవిధమైనది మనం అనుసరిస్తున్నామో దానిని క్రమం తప్పక అనుసరించాలి. అప్పుడే మనము విద్యావంతులము కావచ్చు. విత్ అనగా ఏమిటి? జ్ఞానము. ఆ జ్ఞానము పొందే మార్గము ఇదే.

పుస్తకముల్ పఠించితిని పూర్తిగ జూచితి సర్వశాస్త్రముల్
నిస్తులమైన విద్యలు నేర్చితి నంచును గర్వమేల నీ
హస్త యుగంబుమోడ్చి పరమాత్మను భక్తితో కొల్వలేని యీ
ప్రస్తుత విద్యలన్నియు ధాత్రి నిరర్థకముల్ కద మానవా!

'పుస్తకాలు చదివాను, Bookish knowledge చాలా ఉంద'ని గర్వపడకూడదు. మనము హస్తయుగము మోడ్చాలి. ఇదియే ఆధ్యాత్మికమునకు ప్రథమ సోపానము. ఏమిటి ఈ హస్తయుగము మోడ్చటం? నమస్కారము. నమస్కారములోనున్న అంతరార్థము ఏమిటి? ఐదు కర్మేంద్రియములు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు ఏకము చేయటము నమస్కారము. ఏకాత్మతత్త్వమే నిజమైన ఆత్మతత్త్వము. ఆధ్యాత్మికంలో నమస్కారము చాలా ప్రధానమైనది. ఎంతో అర్థము ఉంటున్నాది. న-మమ. నేను కాదు. నమస్కారమంటే "నేను కాదు. అంతా నీదే స్వామీ!" ఈ అర్పితము గావించటమే నమస్కారముయొక్క అంతరార్థము. కనుకనే, తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండినంతవరకు ప్రతి పనియందు క్రమశిక్షణ పాటించాలి. కానీ ఈనాటి మానవులకు క్రమశిక్షణ అంటే ఏమిటో తెలియదు. ఇంద్రియనిగ్రహ మంటే పూర్తిగా తెలియదు. కన్నులు చూస్తున్నాయి ఎక్కడో. కన్నులకు బుద్ధి చెప్పాలి. ఓ నేత్రమా! నీవు దేనిని చూస్తున్నావు. చెడ్డ చూపు చూడకూడదు. See no evil, see what is good; talk no evil, talk what is good; hear no evil, hear what is good. Think no evil, do no evil, do what is good; this is the way to God. నీవు మంచిని చేయి, మంచినీ చూడు, మంచిని చెప్పు, మంచిని విను, మంచిని తలచు. క్రమశిక్షణ పెంపొందించుకోవాలి. ఎవరెన్ని విధములుగా నిన్ను మాట్లాడించినప్పటికి మాటలను కొంచెం అదుపులో పెట్టుకోవాలి.

మాటలను కంట్రోలు చేస్తే అంతా కంట్రోలు అవుతుంది

విద్యార్థులారా! మృగములు, పక్షులు కొన్ని క్రమశిక్షణలు పాటిస్తున్నాయి. కానీ ఇంత

sri sathyasaivacharamrutam

చదువులు చదివి, ఇన్ని తెలివితేటలుండి మానవుడు ఈ విధమైన క్రమశిక్షణ అనుసరించలేకపోతున్నాడు. మీరు చక్కగా Watch చేయండి. మీ కాలేజీ దగ్గరో, హాస్టల్ దగ్గరో కొన్ని కోతులుంటున్నాయి. దినమునకు ఒక గంట మౌనము వహిస్తాయి. పక్షులుకూడా అంతే! గంట మౌనము వహిస్తాయి. కానీ, మానవుడు ఒక్క నిమిషముకూడా విశ్రాంతి తీసుకోడు. ఊరికే డోలు వాగినట్లు వాగుతుంది నోరు. మౌనమనేదే లేదు. ఎవరైనా మౌనముగా ఉంటున్నారంటే వారిని గేలి చేస్తారు. అతను మౌనం పాటిస్తున్నాడు, మనం మౌనం పాటించుదామని ముందుకు రావాలి. బ్రహ్మ అంటే ఎవరు? నిశ్శబ్దం బ్రహ్మ. Silence is God. అంత గొప్పదనము ఉంటున్నాది మాటల అదుపులోపల. మాటలను కంట్రోలు చేస్తే అంతా కంట్రోలు అయిపోతుంది. ఎందుకోసం దీనికి ఇంత శక్తినిచ్చారు. కంటికి చూచేశక్తి మాత్రమే ఉంటున్నది. రెండవ శక్తిలేదు. చెవులకు వినే శక్తి మాత్రమే ఉంటున్నది. ఇంకొక శక్తిలేదు. ముక్కుకు వాసన చూచే శక్తి ఉందిగాని యింకొక శక్తిలేదు. నాలుకకు రెండు శక్తులున్నాయి. ఒకటి రుచి చూడటము, రెండవది మాట్లాడటము. రెండు శక్తులున్నాయి కనుక మొట్టమొదట అదుపులో పెట్టాలి. చాలామందికి తెలుసు. కారుకు నాలుగు టైర్లుంటాయి. ముందు టైర్లలో గాలి కొంచెం ఎక్కువగా ఉంటుంది. వెనుక టైర్సులో కొంచెం తక్కువగా ఉంటుంది. తెలియనివారు నాలుగు టైర్లలోను సమానంగా నింపుకుంటారు. అది మంచిది కాదు. ఎక్కువగానున్న దానిని తగ్గించాలి. తక్కువగా ఉన్నదానిని హెచ్చించాలి.

ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ఎవరిశక్తిననుసరించి వారికి బోధించాలి

రామకృష్ణ పరమహంస కమలక్‌పూర్‌లో ఉండేవాడు. అక్కడ చిన్న ఆశ్రమము ఉండేది. అక్కడ రామకృష్ణ పరమహంసకు ఆహారములో కొంచెము మార్పు. బెంగాల్ దేశములో బ్రాహ్మణులు కూడా చేపలు తింటారు. వారు స్నానమునకు గంగకుపోతే చేపలు కాళ్లకు వచ్చి కరచుకుంటాయి. చేతిలో పట్టుకొని ఇంటికి వస్తుంటారు. కమలక్‌పూర్ నుండి కలకత్తాకు పోవాలంటే గంగానది దాటాలి. చిన్నవారిని అందరిని చేర్చుకొని ఆధ్యాత్మికము కథలరీతిగా బోధించేవాడు. కానీ ఈనాటి కలిప్రభావము మంచి సత్సంగము చూస్తే హాస్యము చేయటము. 'ఇంత చిన్న వయస్సులోనే ఎందుకురా భక్తి? ఉద్యోగము చేసి రిటైరు అయిన తరువాత నీవు

sri sathyasai vahamrutam

రామ, కృష్ణా, గోవిందా అనుకో. ఇప్పటి నుంచి ఎందుకు నీకీ భక్తి', అని యువకులను తల్లిదండ్రులు దూషిస్తుంటారు, విమర్శిస్తుంటారు. ఆనాటి యువకులందరు రామకృష్ణ దగ్గరచేరారు. ఒక టైమ్‌టేబుల్ వేశాడు రామకృష్ణ. ఫలాన దినము నీవు, ఫలాన దినము నీవు సిటీకి పోయి చేపలు తేవాలి. ఒకనాడు బ్రహ్మానందము వెళ్ళాడు బోటులో. ఆ బ్రహ్మానందము వస్తుండగనే కాషాయ వస్త్రము చూచారు, పడవవారు. మొదలుపెట్టారు దూషణ: 'ఆ పిచ్చివానికి పనిలేదు, ఈ పిల్లలకు కూడా పనిలేదు. అనవసరంగా పిల్లలను చేర్చుకొని చెడగొడుతున్నాడు అతను దొంగ', అని రామకృష్ణను ఇష్టము వచ్చినట్లుగా దూషిస్తున్నారు. రామకృష్ణను పిచ్చివానిగా చూచేవారు. గురువును దూషిస్తుంటే సహించుకోలేకపోయాడు. కానీ ఏమి చేయగలడు? మెత్తనివాడు. నోరు మూసుకున్నాడు. వెళ్ళాడు – పడవలోకి రావాలంటే భయం. తిరిగి ఏమి విమర్శిస్తారో ఏమిటోనని భయము. ఆశ్రమమునకు వచ్చాడు. 'బ్రహ్మానందం! ఇటు రా!' అని పిలిచాడు, రామకృష్ణ. కన్నులు తుడుచుకుంటూ వచ్చాడు. 'ఎందుకోసం ఏడుస్తున్నావు?', అని అడిగాడు. 'స్వామీ! ఈ ప్రజలు మిమ్మల్ని అనరాని మాటలు అంటున్నారు. చాలా కఠినమైన మాటలతో మిమ్మల్ని దూషిస్తున్నారు. మమ్మల్ని విమర్శించినా పరవాలేదు. మిమ్మల్ని విమర్శిస్తున్నారు. నేను వినలేను. చాలా దుఃఖముగా ఉంది" అన్నాడు. కోపం వచ్చింది రామకృష్ణకు. 'ఛీఛీ! గురుదూషణ వినే శిష్యుడు ఒక శిష్యుడా. నీవు ఆశ్రమంలో ఉండటానికి వీల్లేదు. get out. ఎట్లా నీవు వింటూ వచ్చావు. గురుదూషణ వినటం పాపంకాదా. దూషణ చేయటం వారికి పాపము. వినటము నీకు పాపము,' అని చివాట్లు పెట్టాడు. కానీ ఏమి చేయగలడు? తిరిగి ఏడ్చుకుంటూ కూర్చున్నాడు. రెండవ దినము నరేంద్ర అనగా వివేకానంద పోవలసి వచ్చింది. ఇతనిని కూడా ఆవిధంగా దూషించారు. బోటులోని వారందరు హాస్యం చేస్తూ వచ్చారు. పడవ ఎక్కాడు టిక్కెట్టు తీసుకున్నాడు. నోరు ముయ్యి అన్నాడు. తిట్టిన వానిని ఇంకా తిడుతూ వచ్చాడు. తన శక్తి కొద్దీ కొట్టాడు వాళ్లను. ఒకనిని ఎత్తుకొని గంగలో వేస్తాను అన్నాడు. భయపడిపోయారు. ఎవరు తిరిగి నోరెత్తలేదు. పోయి చేపలు తీసుకువచ్చాడు. ఇతను వస్తుంటే అందరికి భయము. ఎవరు మాట్లాడలేదు. ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత రామకృష్ణ 'రా!' అన్నాడు. 'ఏమి జరిగింది' అని అడిగాడు. బ్రహ్మానందముకు జరిగిందే జరిగింది అన్నాడు. నీవు ఏమిచేశావు అన్నాడు. నేను ఊరుకుంటానా, నా గురువును దూషిస్తుంటే

sri sathyasai vachanamrutam

ఊరుకోలేను. బాగా రెండు కొట్టాను. ఒకరిని గంగలో పడవేయుటకు ప్రయత్నించాను అన్నాడు. రామకృష్ణ 'ఛీ! ఛీ' వేసినది కాషాయ వస్త్రము ఉండేది ఆశ్రమము. నీవు ఇంత మాత్రము కోపము నిగ్రహించుకోలేకపోతే ఎందుకు ఆశ్రమంలో ఉండాలి. లోకులు కాకులు. వారికి తోచినట్లుగా మాట్లాడుతుంటారు. మనము ఏమాత్రము పట్టించుకోకూడదు. సన్యాసులుగా ఉండినప్పుడు మనము శాంతము వహించాలి', అని నచ్చజెప్పాడు. అప్పుడు చెప్పాడు నరేంద్రుడు, ఆయన పూర్వము బ్రహ్మ సమాజము నందున్నవాడే. 'స్వామీ! నిన్న బ్రహ్మానందమునకు ఆవిధముగా చెప్పారు. నాకు విరుద్ధముగా చెబుతున్నారే. అది నిజమా! ఇది నిజమా!' ఒరే పిచ్చివాడా! టైరులోపల గాలి ఎక్కువ ఉంటే తీసివేయాలి. తక్కువగా ఉంటే కొట్టాలి. బ్రహ్మానందములో గాలి తక్కువగా ఉంటున్నది. కనుక గాలి ఊదాను. నీకు టెంపరు తగ్గించాలి. పరిస్థితుల ప్రభావమును పురస్కరించుకొని ప్రబోధలు సల్పాలి. ఈ ప్రబోధలు అందరికి సమానమైనవి కావు. ఒక్కొక్కరి కెపాసిటీ, ఒక్కొక్కరి container ఏవిధంగా ఉంటుందో అంతవరకే ఇవి నిండుతాయి. గంగానదిలో కావలసినంత జలము ఉన్నది. ఎవరెవరు ఎంత పాత్ర తీసుకుపోతారో అంత పాత్రకే నీరు చిక్కుతుంది. అందరికి సమానమని చెప్పటానికి వీలుకాదు. ఆధ్యాత్మిక మార్గమున వారివారి శక్త్యానుసారంగా క్రమశిక్షణ అనుసరించినప్పుడు, వారికి తగిన శక్తి నందిస్తాడు భగవంతుడు. మన కెపాసిటీ పెంచుకోవాలనుకుంటే క్రమశిక్షణ చక్కగా ఉండాలి. క్రమశిక్షణ లేక దైవత్వము ప్రాప్తించదు. ఒక దినము ఒక రీతిగా మరొకదినము మరొక రీతిగా ఉంటుంటే ఏమాత్రము సరైనది కాదు.

ఆదర్శ జీవితము కావాలంటే మాటలు తగ్గించి దైవాజ్ఞ శిరసావహించాలి

ఒక చిన్న ఉదాహరణము. మీరు సాయంకాలము ఆరుగంటలకు భజన చేస్తున్నారు. లేక ధ్యానము చేస్తున్నారు. కొన్ని సమయములలో ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. ఆ ప్రయాణములో మీరు బస్సులో ఉంటారు ఆరుగంటలకు. కొంతమంది స్థలము, కాలము, కర్తవ్యము ఏమాత్రము మార్చకూడదంటారు. కానీ డ్యూటీని మాత్రం పెట్టుకోవాలి. స్థలము మారినప్పటికిని, కాలము ఎక్కడైనా ఆరుగంటలే. ఆరుగంటల టైములో బస్సులో ఉంటే అక్కడే భజన చింతిస్తూరా. నీ మనస్సు అక్కడకు వస్తుంది. స్థలము నీదగ్గరకే వస్తుంది గానీ నీవు

srisathyasaivachanamrutam

స్థలము దగ్గరకు పోనక్కరలేదు. నీక్రమము తప్పకరా. క్రమము తప్పక పాటిస్తే అన్నీ నీ దగ్గరకే వస్తాయి. కాలము కాయమును మింగుతుంది. కానీ కాలమును కాలుడు మింగివేస్తాడు. కాలుడు ఎవరు? అతనే దైవము. యముడు అనుకుంటారు. కాదు, కాదు. అంతా కాలమే! అతడే కాలుడు. కొంతమంది పిల్లలకు కొన్ని సందేహాలు వస్తాయి. సూర్యునికి కుమారుడు పుట్టాడు. యముడు సూర్యుని కుమారుడంటారు. పిల్లలందరకు హాస్యమవుతుంది. సూర్యుడు, సూర్యునికి భార్య, ఒక బిడ్డ. ఇవన్నీ కథలని నెట్టివేస్తారు. కాదు, కాదు. ఇది సత్యము. కాలము ఎవరివల్ల కలుగుతుంది? సూర్యోదయము, సూర్యాస్తమానమువలన కలుగుతున్నాది. సూర్యోదయము, సూర్యాస్తమయము సూర్యునిలో పుట్టాయి. కాబట్టి, సూర్యునికి కుమారుడు ఉన్నాడు. తెల్లవారి సూర్యుడు పుట్టినప్పుడు 6 గంటలు అన్నాము. సూర్యాస్తమయము అప్పుడు 6 గంటలైంది. 12 గంటలు జరిగిపోయింది. ఈ 12 గంటల కాలము ఎవరివల్ల జరిగింది? ఎవరివల్ల పుట్టింది? సూర్యుని వలనే పుట్టింది. కాబట్టి, కాలము సూర్యుని కుమారుడు. ఆత్మ సంబంధమైన అంతరార్థమును విచారించినప్పుడంతా సత్యమే! ఏ విధమైన సందేహమునకు అవకాశము లేదు. మన పురాణ, ఇతిహాసములందు ఇలాంటివి అనేకము వస్తాయి. ఇవన్నీ ప్రాకృతమైనవాటితో పోల్చుకొని మనం విశ్వసించము. చాలా పొరపాటు. ఓపికతో చక్కగా విచారించినప్పుడే నీకు సరైన జవాబు చిక్కుతుంది. విష్ణువు, లక్ష్మి, సరస్వతి కమలములనుండి ఉద్భవించినట్టుగా చెబుతున్నారు. అనగా హృదయ కమలమునుండి పుట్టినవే సర్వము. మంచి చెడు అన్నీ మననుండి ఆవిర్భవించినవే. దానినే యద్భావం తద్భవతి అన్నారు. మనము అంతరార్థమును గుర్తించుకొనలేక ఇది అసత్యమని నెట్టివేయకూడదు. టైము తీసుకొని సందేహములు నిర్మూలము చేసుకో. నిశ్చింతగా ఉండు. అంతేగానీ సందేహములతో మనసు పాడుచేసుకోవద్దు. మన పురాణములందు సందేహములకు అవకాశమే లేదు. ఎవరు వ్రాసినవి, ఈ పురాణములు? ఎల్లయ్య మల్లయ్య వ్రాసినవి కావు. మహర్షులు, విద్యావంతులు వాల్మీకి, వ్యాసులు వ్రాసినవి. అంత విద్యావంతులు మరొకరు లేరు. అట్టి విద్యావంతులే కవులు కావటానికి అధికారము ఉంటున్నాది. అందరు కవులు కాదు. వ్యాసుడు అష్టాదశపురాణములు వ్రాసాడు. అసత్యము అందులో ప్రవేశించటానికి వీలుండదు. మన భావములు పురస్కరించుకొని అసత్యమని చెప్పవచ్చునే గానీ అసత్యములేనాటికి కావు. వ్రాసినవన్నీ సత్యములే. అన్నీ

sri sathyasai vachanamrutam

ఆదర్శములే. అంతేగానీ తప్పుమార్గమేదీ వ్రాయలేదే. ఎవరిని చెడపలేదే. ఎవరిని పెడమార్గము పట్టించలేదే. అన్నీ ఆదర్శగ్రంధములే. ఆదర్శ జీవితము కావాలి. ఆదర్శ జీవితము కావాలంటే మాటలు తగ్గించాలి. దైవాజ్ఞ శిరసా వహించాలి. క్రమశిక్షణ పాటించాలి. ఎలాంటి పరిస్థితి యందైనా క్రమశిక్షణ వదలకూడదు. పవిత్రమైన, దివ్యమైన, నవ్యమైన, భవ్యమైన మన భారతీయ సంస్కృతిని మనము విడువరాదు' మరువరాదు.

భగవంతుడు దయామయుడు, విశాల హృదయుడు

నీ మనస్సు ఇష్టము వచ్చినట్లు పోవచ్చు. కానీ నీవు కదలకు. మైండ్ నీ సర్వెంట్. నీవు మైండ్‌కి సర్వెంట్ కాదు. నీ మనస్సుకు నీవు బానిస కాకూడదు. దైవానికి బానిస కావాలి. త్యాగరాజు చెప్పాడు. దాసాను దాసుడను కావలెరా. నేను నీ దాసులకు సేవనే చేయవలెరా! ఉదయము, సాయంకాలము నేను నీ దాసుడనే. నీ దాసుడనే కాదు, నీ దాసానుదాసులకు దాసుడను. ఒక ఉపదేశమున్నది భాగవతములో. కుచేలుడు పిడికెడు అటుకులు తీసుకువెళ్లాడు. ఆ మాసిపోయిన గుడ్డలోని అటుకులు కృష్ణుడే తన చేతులారా విప్పాడు. కుచేలుడు చాలా సిగ్గుపడిపోతున్నాడు. నా బట్టలు ముట్టటానికి వీలుకానివి. ఇలాంటి దరిద్రుడను. భగవంతుడు చక్రవర్తి – నా బట్టలు ముట్టుకొంటున్నాడు. ఎంత కష్టము! ఎంత పాపిని! అటుకులు కొన్ని నోట్లో వేసుకున్నాడు కృష్ణుడు. కొంచెం మిగిలాయి. రుక్మిణి పరుగెత్తివచ్చి చేయి పట్టుకొంది. కుచేలుడు మరొక భావము పడ్డాడు. ఈ మాసిన బట్టలలోనివి తింటున్నాడు ముట్టకూడదని అడ్డుపడుతున్నాదని భావించుకున్నాడు. కానీ, రుక్మిణి హృదయము కృష్ణునికి తెలుసు. కుచేలునికి అర్థమయ్యేందుకు "ఎందుకు రుక్మిణీ నా చేయి పట్టుకున్నావు! నేను కుచేలుని దాసుడను కనుక కుచేలుడు తెచ్చిన ప్రసాదము కొంతవరకు స్వీకరించాను", అని వివరించాడు. అప్పుడు రుక్మిణి చెప్పింది: "కృష్ణా! మీరు కుచేలుని దాసుడు. మీ దాసురాల్ని నేను. దాసురాలికి భాగముంది కదా! కాబట్టి మిగిలినవి నాకందించమంది. భగవద్విషయములు ఎంత విశాలముగా ఉంటాయి! భగవంతుని సంకల్పములు ఎంత ఘనమైనవిగా ఉంటాయి. కానీ వీరు అర్థము చేసుకొనలేక చాలా చులకనగా తీసుకుంటారు. భగవంతుడు ఎంతో విశాల హృదయుడు. ఆ హృదయము మరొకరికి లేదు. ఆ హృదయము భగవంతునికి తప్ప ఇతరులకు రాదు. అప్పుడు

sri sathyasaivachanamrutam

తెలుసుకున్నాడు కుచేలుడు. ఇంటికిపోయి చూచాడు. భవనములంతా చూచాడు. భార్యపిల్లలు గొప్ప సంపదతో కూడిన వారుగా కనిపించారు. పరుగెత్తివచ్చి భార్యపాదాలు పట్టుకుంది. 'నాథా! భగవంతుడు ఎంత దయామయుడు. ఎంత విశాల హృదయుడు. అతని ఘనత మరొకరికి లేదు. అతను నీతో ఏమి మాట్లాడాడు. నీతో ఏమి చెప్పాడు' అని మీద మీద ప్రశ్నలు వేసింది. కుచేలుడు చెపుతున్నాడు : దేవీ!

నారాక ఎరిగినంతనె వేగరమ్మని ద్వారపాలకులచే నాజ్ఞాపించె
నన్ను చూచినంతనె తక్కున గద్దెదిగి నగుమోముతో ననుఅండ జేర్చె
మొదలించి మోము వాచినట్లు ఎగాదిగజూచి కౌగిటన్ బిగుసుకొనియె
ఏమందు అతని దీనపరత పేదకుచేలు అటుకులు పిడికెడు తిని
బహుళ భాగ్యంబు నొసంగువారు కలరా ప్రేమయే తాను తానే ప్రేమయగును.

ఇంకొకటి వర్ణించుటకు కాదు. అంత విశాలమైన భావము భగవంతునిది.

స్వామి ఆజ్ఞ ననుసరించి నడుచుకున్నప్పడే ఆనందము ప్రాప్తిస్తుంది

భగవంతునిది expansion love. కానీ భక్తునిది contraction love. narrow mind. చిన్న ఉదాహరణము. రూమ్‌లో హాస్టలు వార్డెను, విద్యార్థులు వీరంతా వచ్చారు, నిన్నటి దినము. హాస్టలు టీచర్సు చేరి ఈ కుర్చీని చేయించారు. అది 70వ పుట్టినరోజుకి చేయించాలని ప్రయత్నము చేశారు. కానీ ప్రయత్నం విఫలమైంది. నిన్నటిదినము వచ్చింది. పాదములు పట్టుకున్నారు, "స్వామీ! స్వీకరించా"లని. "బాబూ! నేను ఇచ్చేదేగానీ తీసుకునేదిలేదు. ఐతే, ఈ కుర్చీకి డబ్బు ఎంతైంది? చెప్పలేదు. ఇంత అయింది అని చెబితే ఆ డబ్బు నేను ఇచ్చి కుర్చీ తీసుకుంటాను" అన్నాను. చాలా బాధపడ్డారు, ఏడ్చారు. స్వామి మా ప్రార్థన అంగీకరించాలని గట్టిగా పట్టుపట్టారు. పవిత్రమైన హృదయములో పవిత్రమైన భావముతో శ్రమపడి చేయించారు. దానికి నేను అంగీకరించి పెట్టుకున్నాను. పిల్లలు మంచివారే! పిల్లలు చాలా భక్తిపరులే! స్వామి అంటే కొండంత ప్రేమ. కానీ, మధ్యమధ్య వాటర్ బబూల్స్ వస్తుంటాయి. అవే కొన్ని వచ్చి మనసును పాడుచేస్తుంటాయి. ఈ పొద్దు చెప్పాను: "వార్డెన్! నాదగ్గర బియ్యముంటున్నాయి. ఆ హాస్టలుకు రెండు వందలు, ఈ హాస్టలుకి రెండు వందలు బ్యాగ్స్

srisathyasaivachanamrutam

తీసుకుపొండి”, అన్నాను. బాసుమతి బియ్యము. ప్రైమరి స్కూలు హాస్టలు, హయ్యర్ సెకండరీ స్కూలు హాస్టలు, ఇన్‌స్టిట్యూట్ హాస్టలు ఉన్నాయి. మూడింటికి రెండు, రెండు, రెండు వందల బ్యాగ్స్ తీసుకుపొండి అన్నాను. వార్డెను చెప్పాడు: “పిల్లల డబ్బు ఉంటున్నాది. బయట బ్యాగ్ వేయి రూపాయలుంటున్నాది. డబ్బు యిస్తాను”, అన్నాడు. “పిచ్చివాడా! ఇంతకాలమైనా ఇదేనా తెలుసుకోటం. 200 బ్యాగ్స్ తీసుకోమని ప్రేమతో పెద్ద హృదయముతో ఇస్తుంటే చిన్న హృదయముతో డబ్బు అని భావిస్తున్నావా! ఇది ఎంత తప్పు”, అన్నాను. ఎందుకనగా పిల్లలే నాప్రోపరిటీ. కాబట్టి నా పిల్లలకు నేను ఇస్తున్నాను బియ్యము. నా పిల్లల దగ్గర నేను డబ్బు తీసుకోటమా! తండ్రి మార్కెట్టుకు వెళ్ళి పిల్లలకు చొక్కాలు కుట్టిస్తాడు పండుగకు. నీకు చొక్కా కుట్టించాను ఏభైరూపాయలు నాకియ్యి అని తండ్రి ఏమైనా అడుగుతాడా! ప్రాకృతమైన తండ్రే అడగనప్పుడు విశ్వమునకు తండ్రియైన, విశాల హృదయుడైన స్వామి డబ్బు అడుగుతాడా! ఏనాటికి జరుగదు. ఇంత పెద్ద హృదయము స్వామిది. మీరుకూడా ఆత్మనుండి వచ్చారు కనుక ఎంత విశాలముగా ఉండాలో అంత విశాలము గావించుకోవాలి. మీ హృదయమును విశాలము చేసుకోవాలి. మీరు నావారు అనుకున్నప్పుడు మేము మీవారమని భావించుకోండి! “మాస్వామి, మా స్వామి”, అనే హక్కు మీకుంటున్నాది. దానికు తగిన శక్తి మీరు సంపాయించుకోండి. అదే మనకు చాలు. ఆ శక్తి సంపాయించుకోకుండా కేవలం రావటం, చదువుకోటం, పోవటం మాత్రము ఉంటే ఈ చదువులు ఏమి ప్రయోజనము? ఈ చదువంతా నిరర్థకమైన చదువు. ఇది కాదు, మనము నేర్చుకోవలసినది. హృదయాన్ని విశాలము చేసుకోవాలి. స్వామి ఆజ్ఞ ఏమి చెప్పినా తు.చ. నడచుకోవాలి. అప్పుడే ఆనందము మీకు ప్రాప్తిస్తుంది. అంతవరకు పూర్ణానందము అనుభవించలేదు. ఏనాడు మీరు స్వామి ఆజ్ఞను పాటిస్తారో ఆనాడే ఈ అమృత మయమైన ఆనందము అనుభవించగలరు. నేను ఎప్పుడు రెడీగానే ఉంటున్నాను. కానీ మీరు రెడీగా లేరు. ఒక్కటి మీరు చూడండి. ఫోటోగ్రాఫర్ ఫోటో తీయాలనుకున్నప్పుడు అన్నీ రెడీ చేసుకుంటారు. నీవు అటుఇటు కదులుతుంటావు. కానీ ఫోటోగ్రాఫర్ రెడీ అంటాడు. ఆ రెడీ అన్నప్పుడు స్టెడీగా ఉంటే ఫోటో పడుతుంది. లౌకికమైన, ప్రాకృతమైన ఫోటోగ్రాఫరు రెడీ అంటాడు. మనం రెడీగా ఉండాలి. అతను చెప్పకముందు ఎటు తిరిగినా ఫరవాలేదు. కానీ భగవంతుడనే ఫోటోగ్రాఫర్ ఎప్పుడు రెడీ అంటాడో తెలియదు. కాబట్టి ఎల్లవేళలా మీరు

sri sathyasaivachanamrutam

రెడీగా ఉండాలి. ఎప్పుడు తీస్తాడో ఏమిటో! అప్పుడే ఆ హృదయములో మీ చిత్రము చిత్రించుకుపోతుంది. భగవంతుడు పెద్ద ఫోటోగ్రాఫరు. కానీ, 'రెడీ' అని చెప్పడు. ఎప్పుడు తీస్తాడో ఫోటో, కనుక మీరు రెడీగా ఉండాలి. దేనికైనా రెడీగా ఉండాలి. అదే సరైన తత్త్వము. అప్పుడే ఈ పిక్చరు హృదయములో చేరిపోతుంది.

1996 జూన్ 20వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasai vachanamrutam